

ISTEN HARANGJAI VAGYUNK

Gal 6,2

Kedves Shelter Rock-i gyülekezet, naponta tettétek fel a kérdést nekem, hogyan látlak titeket és ennek tükrében, hogyan látom magukat. Búcsúzóul próbálok részben válaszolni rá.

Európa a lelkeszi lakásomnál végződik. Onnan a vallás, a gondolkodás, az életforma, a történelmi szemlélet szempontjából Ázsia kezdődik. Ezzel a határvidéki kettős látással nem tudom másként meghatározni országotokat és népét, mint a szólás-mondással: Amerika...az Amerika! Nem Európa és nem Ázsia, hanem „Az új világ”. Akár a 84. emeletről, akár a NASA űrrakéta vezérfülkéjéből, akár a földrészt átszelő repülő magasából néztem, a gyakorlati ész hatalmáról győzött meg. Az emberi alkotás lendülete csodálatos. Háborúktól elkerülten a következetes logika, a gyakorlati ésszerűség gyümölcse ez az általunk elképzelhetetlen kényelme a gazdagságnak, bőségnek. A különbségek után ítélve ez Földünk kicsi mennyországa. Az embert szolgálja itt minden. Az ember itt nem szolgálja a világnak, hanem társa. Egymásba épülnek, összhangban vannak. Ez az önmegvalósító természetes összhang.

Ez az összhang a lelkekben is új világnézetre, egyetemesebb szemléletre, szociálisabb gondolkodásra kongatja meg az egymásért felelősséget érző emberekben a vallásos hit hangjait. Nyíltságot, közvetlenséget hirdet. A soha nem látott emberek emberismerőként köszöntik egymást és megkérdik: „Hogy vagy?” Az emberek mindenképpen meg akarják érteni egymást. Ez is csodálatos. Sokszor a beszéd nélküli hallgatásban is értettük egymást. Időt, ami itt pénz, és ha kell, anyagiakat is tudnak áldozni önzetlenül, nem azért, mint nálunk: „Segíts, hogy majd én is segítssek ugyanúgy”.

Csodálatos élményeink vannak arról, hogy lélekben nem csak alacsony házakká, hanem sokszor palotákká és felhőkarcolókká tudtak felépülni szeretetben, bizalomban, jóakarásban az emberek... s ezekben a lelkekben lévő ajtón a bejáró kilincs nemcsak belül van, kívülről is nyithatók, ha a szeretet és az értelem teszi rá a kezét a kilincsre.

A jézusi vagy az egyetemes emberi alapelveket nem az Alkotmány kényszeríti az emberekre, hanem azok az emberek lelkében élve, onnan fogalmazódtak meg minden ország számára követendő alkotmánynak... Joggal lehet büszke erre az amerikai nép.

Az összetartozás itt felelősségvállalás. Ennek a testvéri érzésnek harangja kongatja meg az itteni emberek lelkét és értelmét arra a jézusi egyetemes igazságra, hogy az emberségben nincsenek földrészek és országok, mind testvérek, egymásért felelősek vagyunk, kiknek Istentől adott jogunk a Szabadság-Egyenlőség, és kötelességünk a Testvériség. Közös a felelősségérzésünk az emberért és a Földért, az életért. A szellemi, gazdasági, politikai adottságaink különbözők — ezért vagyunk előnyös és hátrányos helyzetűek —, de lelki adottságaink azonosak.

Különbözők is vagyunk, mint a föld. A földben is kevés arany, ezüst van, mégis a rézre, a vasra is éppolyan nagy szükség van. Nélkülözhetetlenek így együtt. Összességükre épül a jólét, a haladás biztonsága... A hitbeli, vallásbeli életben, a lelkiekben is vannak aranyat, ezüstöt és rezet jelképező és érző emberek. Együtt vagyunk Isten gyermekei, emberek, a vallási közösségben a jövődőt féltő, jelképes, őrző harangok. Együtt, egybeöntve embernek. A harangok öntésekor is összekeverik a különböző fémeket, hogy hangjuk messzehangzó, zengő, tiszta és érthető legyen.

Salt Lake Cityben, az ottani „Fehér Házban” láttam annak a harangnak a mását, amit 1753-ban öntöttek és a Szabadság s a Lelkiismeret harangjának nevezték el. Történelme során háromszor megrepedt; megjavították; az utolsó repedést meghagyták máig is jelképnek... A lélekből is önthető „harang”. Mindenki csak azt adja hozzá, amije van, ... de közös lesz, ... a miénk. Lehet, hogy meg-megrepedez a történelem, a mostoha politikai vitel, de mindig újjá kell tenni, javítani, mert emberi örök igazságot zeng Isten akarata szerint: Legyetek nyíltak, áldozatok egymásért időt és megértést, magatokat adjátok hozzá a jószándékú közösséghez. Így a jézusi gondolatból, az Isten és emberszeretetből öntött harang minden földszintes és felhőkarcoló lélekbe beharangozhatta a Földünkért és az emberért való felelősségérzést, a testvériség közös gondolatát, s az együttthaladás és együttboldogulás szükségességét.

Az itteniek tapasztalata után úgy érzem, hogy a Shelter Rocki és a csíkszeredai testvéregyházak közösségének együtt öntött harangja nem fog megrepedni, mert aranyat és ezüstöt, rezet és vasat érő őszinte önmagunkat öntjük hozzá, hogy Ázsia határáról Amerikáig és vissza hirdesse az örök evangéliumot: Szeresd az Istent... és szeresd felebarátodat, mint önmagadat. A szeretet közös teherhordozása Isten törvényének betartása.

Köszönöm a Shelter Rock-i gyülekezet lelkészének, vezetőségének és minden tagjának, hogy meghívásukkal egy életre szóló élménnyel gazdagítottak; köszönöm az irántunk kimutatott szeretetét, ragaszkodását, a nyílt szívet, a segíteni akarást, az anyagi áldozatot. Adja az Isten, hogy a közös harangunk ne csak a két egyházköztség lelkészeinek és családjának lelke szeretetéből legyen öntve, hanem a két gyülekezet minden tagjának lelke szeretetéből, hogy megkongatva hirdessük a példás testvéri szeretetet, s ezzel tehezzük könnyebbé egymás terhét.

Ezért is hívunk meg titeket egyenként és csoportosan hozzánk, hogy Isten gondolatának egymás mellett és egymással messze zengő harangjai lehessünk a szeretetben és testvériségben. Ámen.

BŰNBÁNAT - BŰNBOCSÁNAT

Zsolt 32,1.5

Tévedni emberi dolog — tartja a közmondás, és ez így igaz. Ritka, vagy talán nem is létezik ember hiba, a vallás nyelvén szólva: véték, bűn nélkül. Embernek lenni annyi mint hibázni, vétkezni is. Bizony, sokszor vétkezünk mi, emberek — akarva-akaratlanul — Isten és ember ellen egyaránt.

Jól tudta, érezte ezt a Zsoltáríró is. S felismerve hibái, vétkei tömkelegét, a bűnbánat hangján szólal meg, midőn így ír: „Megvallottam neked vétkeimet, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevalom hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem”. A Zsoltáríró azért bánja és vallja meg bűneit, hogy Istentől bűnbocsánatot nyerjen. Tudta, hogy a bűnbocsánat első feltétele az őszinte bűnbánat, és azt is, hogy „... boldog, akinek hűtlensége megbocsátott, vétke eltöröltetett”.

De hogy a bűnöket meg lehessen bánni, vallani, ismerni kell azokat. Hitfelfogásunk szerint a bűn kétféle lehet: cselekedeti és mulasztási bűn.

Cselekedeti bűn az, amikor valaki bármi rosszat cselekszik. Az ilyenfajta bűn ellen szól — többek között — a Tízparancsolat is, mely megtiltja a bálványimádást, az istenkáromlást, ölést, paráznaságot, lopást, hazudozást, irigykedést. Cselekedeti bűn: Ádám és Éva bűne, amikor megszegik Isten rendelkezését; Kain bűne, amikor megöli testvérét, Ábelt; Jákóbé, aki csalással félrevezeti apját és testvérét; a zsidó népé, mely Isten helyett a pusztában aranyborjút imád. Cselekedeti bűn Dávid király bűne, aki elveszi hű katonája, a hettita Uriás feleségét, míg magát a katonát, halálba küldeti. Bűnt követ el Heródes, aki Betlehemben gyermekeket ölet meg; a másik Heródes, aki fejét véteti Keresztelő Jánosnak. Nagy bűnt követnek el a farizeusok és írástudók, amikor Jézust keresztire juttatják; bűnös a tékozló fiú, aki vagyonát elpazarolva a züllés útjára lép; Saul — a későbbi Pál apostol, aki kezdetben üldözi az első keresztényeket. Példák hosszú sora, ha csak a Szentírást nézzük!

De a való élet is mindennap hozza azokat! Hányszor hallhatunk, olvashatunk a rádióban, sajtóban megdöbbentő, embertelen bűncselekményekről. A televízió hirdójában alkalomról-alkalomra láthatunk letartóztatott bűnözőket: tolvajokat, ráblókat, gyilkosokat. Világszerte növekszik a fiatalok bűnözők száma, akik a kábítószerek és alkohol hatása alatt aljas tettek elkövetésére vetemednek. Bűncselekmények oka lehet nemegyszer a szegénység, a nyomor, a nincstelenség. „Tiszta szívvel betörök, ha kell, embert is ölök.” — írja József Attila a nincstelenség miatti kétségbeesése-kilátástalansága tetőfokán. Nagy bűnt követ el az, aki a hatalom székében ülve elnyom népeket és nemzeteket, vagy a béke